

Nr 394.

Av herr **Bergstrand**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 200, med förslag rörande pensionering genom statens pensionsanstalt av vissa icke-statliga befattningshavare, m. m.

I proposition nr 200 framlägger Kungl. Maj:t förslag till nytt reglemente för statens pensionsanstalt (S.P.A.). Bland de befattningshavare som enligt förslaget skola få sin pensionsfråga löst genom anslutning till S.P.A. märkas läkarna vid de fristående centraldispensärerna. Kungl. Maj:t föreslår att de inrangeras i pensionsklass 1: 33.

Dessa läkare äga vid sin anställning samma kompetens som sanatorieläkare. Arbetet vid de fristående centraldispensärerna erinrar också i många hänseenden om sanatorieläkarnas, och det är tyngande och ansvarsfullt som deras. Även administrationsmässigt är centraldispensärläkarnas arbete ej oansenligt. Ytterligare har den allmänna skärmbildsundersökningen medfört vittgående organisationsproblem, som till ej ringa del kommit att belasta dessa läkare.

Den jämförelse som här gjorts talar för att läkarna vid dessa fristående centraldispensärer i pensionshänseende böra jämföras med lasarets- och sanatorieläkarna. I sitt utlåtande över pensionsutredningen har också Svenska sanatorieläkarföreningen av anförda och liknande orsaker ansett detta motiverat.

Med hänsyn till det sålunda anförda hemställes därför,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av förslaget i proposition nr 200 att läkarna vid de fristående centraldispensärerna inordnas i pensionsklass 1: 34.

Stockholm den 3 maj 1949.

Paul Bergstrand.
